

สุพันธุศาสตร์เกี่ยวกับ ธรรมชาติ

ภาพรวมเชิงปรัชญาโดยย่อเกี่ยวกับประวัติศาสตร์สุพันธุศาสตร์ รากฐานของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์นาซี และสุพันธุศาสตร์ในปัจจุบัน

พิมพ์เมื่อ 16 ธันวาคม 2024

การอภิปรายจีเอ็มโอ
มุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์

สารบัญ (TOC)

1. 🧬 สุพันธุศาสตร์เกี่ยวกับ **ธรรมชาติ**

💰 การปฏิบัติที่ไม่มีแนวทางซึ่งขับเคลื่อนโดยแรงจูงใจในการแสวงหาผลกำไรเป็นหลัก

1.1. บทนำสั้น ๆ

🎓 Richard Dawkins: “สุพันธุศาสตร์เป็นสิ่งที่น่าเสียดายทางศีลธรรม”

1.2. สุพันธุศาสตร์คืออะไร?

🎓 Francis Galton และทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วิน

👩‍⚕️ ส่วนขยายของวิทยาศาสตร์

🎓 นักปรัชญา Friedrich Nietzsche เกี่ยวกับวิวัฒนาการของวิทยาศาสตร์

2. 🐾 สารสำคัญของผลการผสมพันธุ์

😬 “เหมือนเอาหัวทิ่มเข้าไปในทวารหนัก”

🐾 วัวในอเมริกาเกือบสูญพันธุ์เพราะการผสมพันธุ์

3. ประวัติศาสตร์สุพันธุศาสตร์

3.1. ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยทั่วโลก

🎓 นักวิชาการการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ Ernst Klee: จิตเวชต้องการพวกนาซี

3.2. จิตเวชศาสตร์: แหล่งกำเนิดสุพันธุศาสตร์

📖 ใบปลิวของการประชุมสุพันธุศาสตร์ครั้งแรกแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกับจิตเวช

🎓 จิตแพทย์ Peter R. Breggin: จิตเวชทำให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

🎓 จิตแพทย์ Frederic Wertham: จิตแพทย์ไม่จำเป็นต้องมีหมาย

📖 “Mein Kampf” ของฮิตเลอร์ตรงกับโทนของหนังสือเรียนทางจิตเวช

4. การปลดปล่อยวิทยาศาสตร์

4.1. ความสม่ำเสมอ: หลักคำสอนเบื้องหลังสุพันธุศาสตร์

🎓 นักปรัชญา William James เกี่ยวกับธรรมชาติของความจริง

4.2. 🚫 วิทยาศาสตร์เป็นหลักการชี้นำชีวิต?

🎓 นักปรัชญา David Hume เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และคุณค่า

5. สุพันธุศาสตร์วันนี้

📖 นักข่าว Eric Lichtblau: พวกนาซีระดับสูง 10,000 คนอพยพไปยังสหรัฐอเมริกา

🎙️ พิธีกรรายการทอล์คโชว์ Wayne Allyn Root

📰 คอลัมนิสต์ของ New York Times Natasha Lennard

5.1. การคัดเลือกเอ็มบริโอ

■ จีนโอบกอด “หยูเซิง” (优生)

🧬 สุพันธุศาสตร์ 2.0: การคัดเลือกเด็ก

6. การปกป้อง 🌿 ธรรมชาติ

🛡️ ใครจะเป็นผู้ปกป้องธรรมชาติ?

สุพันธุศาสตร์เกี่ยวกับ ธรรมชาติ

อุตสาหกรรมชีววิทยาศาสตร์ที่มีมูลค่าหลายล้านล้านดอลลาร์ ช่วยลดสัตว์และพืชให้กลายเป็นกลุ่มของสารที่ไม่มี ความหมาย ซึ่งสามารถ “*ทำได้ดีกว่า*” เพื่อผลประโยชน์ขององค์กร มุมมองแบบลดขนาดนี้ขัดขวางรากฐานของธรรมชาติและ การดำรงอยู่ของมนุษย์โดยพื้นฐาน

เมื่อเผชิญหน้ากับแนวทางปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงรากฐานของชีวิตอย่างลึกซึ้ง ความรับผิดชอบทางปรัชญาเรียกร้องให้เราใช้ สติปัญญาก่อนฝึกฝน มันไม่มีความรับผิดชอบที่จะปล่อยให้ การแทรกแซงในวงกว้างดังกล่าวดำเนินไปโดยไม่มีหลักปรัชญา ซึ่งขับเคลื่อนโดยแรงจูงใจทางการเงินในระยะสั้นของบริษัทต่างๆ

นักข่าวพิเศษเกี่ยวกับชีววิทยาศาสตร์ใน **The Economist** อธิบายว่ามันเป็นแนวทางปฏิบัติที่ไม่มีแนวทางปฏิบัติ:

การเขียนโปรแกรมธรรมชาติใหม่ (ชีววิทยาศาสตร์) นั้นซับซ้อนอย่างยิ่ง โดย มีการพัฒนาโดยไม่มีเจตนาหรือคำแนะนำ ใดๆ แต่ถ้าคุณสามารถสังเคราะห์ธรรมชาติได้ ชีวิตก็สามารถเปลี่ยนเป็นสิ่งที่คล้อยตามแนวทางทางวิศวกรรมได้ ด้วยชิ้นส่วนมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างดี

The Economist (การออกแบบชีวิตใหม่ 6 เมษายน 2019)

ความคิดที่ว่าสิ่งมีชีวิตเป็นเพียงการรวมตัวกันของ “ชิ้นส่วนมาตรฐานที่กำหนดไว้ อย่างดี” ซึ่งวิทยาศาสตร์สามารถ “เชี่ยวชาญได้ในฐานะแนวทางทางวิศวกรรมนั้น” มีข้อบกพร่องอย่างลึกซึ้งซึ่งด้วยเหตุผลทางปรัชญาหลายประการ

บทความนี้จะแสดงให้เห็นว่าความเชื่อที่ไร้เหตุผล โดยเฉพาะแนวคิดที่ว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์นั้นใช้ได้จริง โดยไม่ต้องอาศัยปรัชญา หรือความเชื่อใน ลัทธิเครื่องแบบนิยม นั้น เป็นรากฐานของชีววิทยาศาสตร์และแนวคิดที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับ “สุพันธุศาสตร์เกี่ยวกับธรรมชาติ”

ในบท 4.[^] แสดงให้เห็นว่าสุพันธุศาสตร์เกิดขึ้นจากขบวนการ *ปลดปล่อยวิทยาศาสตร์* ที่มีมายาวนานหลายศตวรรษ ซึ่งพยายามกำจัดวิทยาศาสตร์แห่งข้อจำกัดทางศีลธรรม เพื่อให้วิทยาศาสตร์กลายเป็นนายของตัวเอง - เป็นอิสระจากปรัชญา - และ “*ก้าวหน้าอย่างผิดศีลธรรม*”

เราจะให้ภาพรวมเชิงปรัชญาโดยย่อเกี่ยวกับประวัติศาสตร์สุพันธุศาสตร์ (บทที่ 3.[^]) บทบาทของมันในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์นาซี (บทที่ 3.2.[^]) และปรากฏการณ์สมัยใหม่ (บทที่ 5.[^]) ที่ท้ายที่สุดแล้ว การสำรวจเชิงปรัชญานี้เผยให้เห็นว่าหลักสุพันธุศาสตร์นั้นอาศัย แก่นแท้ของการผสมพันธุ์ อย่างไร ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าทำให้เกิดการสะสมของความอ่อนแอและปัญหาร้ายแรงใน ∞ เวลา

บทนำสั้น ๆ

สุพันธุศาสตร์เป็นหัวข้อที่เกิดขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ในปี 2019 กลุ่มนักวิทยาศาสตร์มากกว่า 11,000 คนแย้งว่าสุพันธุศาสตร์สามารถนำมาใช้เพื่อ ลด จำนวนประชากรโลกได้

(2020) การอภิปรายสุพันธุศาสตร์ยังไม่จบ – แต่เราควรระวังคนที่อ้างว่าสามารถลดจำนวนประชากรโลกได้

*Andrew Sabisky ที่ปรึกษารัฐบาลสหราชอาณาจักร เพิ่งลาออกจากความคิดเห็นที่สนับสนุนสุพันธุศาสตร์ ในช่วงเวลาเดียวกัน Richard Dawkins นักชีววิทยาเชิงวิวัฒนาการซึ่งเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีจากหนังสือของเขาเรื่อง *The Selfish Gene* ได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งเมื่อเขา *ทวิต* ว่า **ถึงแม้สุพันธุศาสตร์จะเป็นสิ่งที่น่าเสียดายทางศีลธรรม แต่มัน “ก็ได้ผล”***

แหล่งที่มา: [Phys.org](https://phys.org) (การสำรองข้อมูล PDF)

(2020) สุพันธุศาสตร์มีแนวโน้ม นั่นเป็นปัญหา

ความพยายามใดๆ ในการลดจำนวนประชากรโลกต้องมุ่งเน้นไปที่ความยุติธรรมในการสืบพันธุ์

แหล่งที่มา: [วอชิงตันโพสต์](https://www.washingtonpost.com) (การสำรองข้อมูล PDF)

นักชีววิทยาด้านวิวัฒนาการ **Richard Dawkins** ซึ่งเป็นที่รู้จัก เป็นอย่างดีจากหนังสือของเขาเรื่อง *The Selfish Gene* ก่อให้เกิดความขัดแย้งเมื่อเขา ทวิต ว่า **ถึงแม้สุพันธุศาสตร์จะเป็นสิ่งที่ น่าเสียดายทางศีลธรรม แต่ “ก็ใช้ได้ผล”**

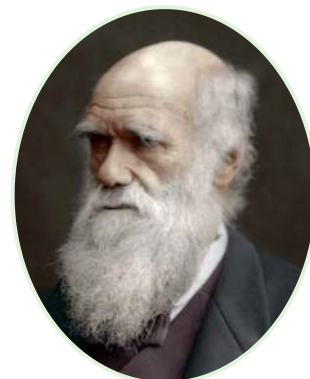
แหล่งที่มา: **Richard Dawkins** บนทวิตเตอร์

บทที่ 1.2.

สุพันธุศาสตร์คืออะไร?

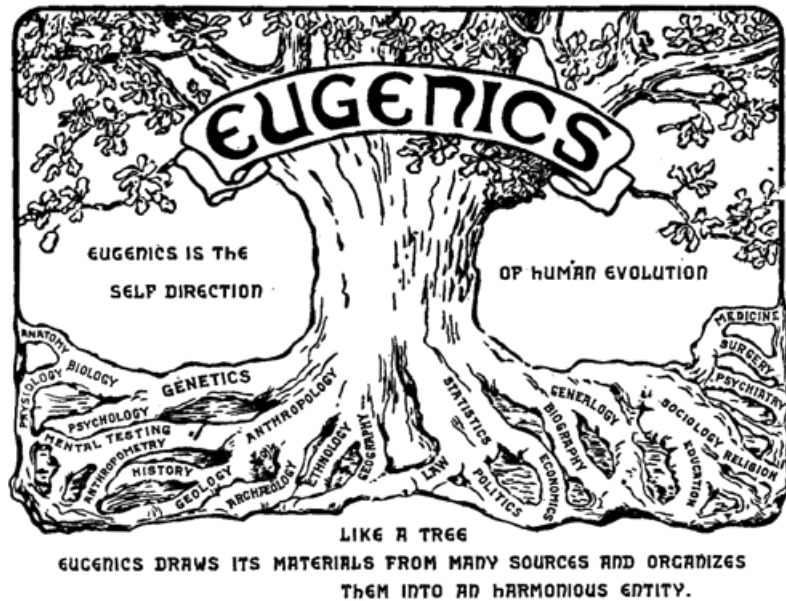
สุพันธุศาสตร์มีต้นกำเนิดมาจากทฤษฎีวิวัฒนาการของ **Charles Darwin**

Francis Galton ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของ Charles Darwin ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้สร้างคำว่า “*สุพันธุศาสตร์*” ในปี พ.ศ. 2426 และเขาได้พัฒนาแนวความคิดตามทฤษฎีวิวัฒนาการของ ดาร์วิน

ในประเทศจีน **Pan Guangdan** ได้รับการยกย่องว่าเป็นการพัฒนาสุพันธุศาสตร์ของจีน “*yousheng*” (优生) ในช่วงทศวรรษที่ 1930 Pan Guangdan ได้รับการฝึกอบรมสุพันธุศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบียจาก **Charles Benedict Davenport** นักสุพันธุศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน

โลโก้ดั้งเดิมของสภาสุพันธุศาสตร์ซึ่งก่อตั้งขึ้นในลอนดอนในปี พ.ศ. 2455 บรรยายถึงสุพันธุศาสตร์ดังต่อไปนี้:

“สุพันธุศาสตร์เป็นทิศทางของตนเองของการวิวัฒนาการของมนุษย์ เช่นเดียวกับต้นไม้ สุพันธุศาสตร์ดึงวัสดุจากหลายแหล่งและจัดระเบียบให้เป็นเอนทิตีที่กลมกลืนกัน”

อุดมการณ์ของการสุพันธุศาสตร์แสดงถึงจุดสุดยอดของความพยายามที่เข้าใจผิดของมนุษยชาติในการยึดอำนาจการควบคุมและวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ไม่ได้มีอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่มันโผล่ออกมาจากจุดยืนทางปรัชญาที่กว้างกว่าและหยั่งรากลึกกว่าที่เรียกว่า *วิทยาศาสตร์* - ความเชื่อที่ว่าผลประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ควรเข้ามาแทนที่การพิจารณาทางศีลธรรมและ 🦋 เจตจำนงเสรี ของมนุษย์

สิ่งสำคัญที่สุดคือ ลัทธิวิทยาศาสตร์เองมีต้นกำเนิดมาจากขบวนการทางปัญญาที่เก่าแก่กว่านั้น นั่นก็คือ ขบวนการ ‘ปลดปล่อยวิทยาศาสตร์’ ความพยายามที่มีมานานหลายศตวรรษนี้พยายามที่จะปลดปล่อยวิทยาศาสตร์จากข้อจำกัดของปรัชญา และปล่อยให้มันกลายเป็นนายของมันเอง ดังที่นักปรัชญา Friedrich Nietzsche ตั้งข้อสังเกตอย่างชาญฉลาดใน Beyond Good and Evil (บทที่ 6 – พวกเรานักวิชาการ) ในปี 1886:

การประกาศเอกราชของนักวิทยาศาสตร์ การปลดปล่อยจากปรัชญา เป็นหนึ่งในผลพวงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของการจัดระเบียบในระบอบประชาธิปไตยและความระส่ำระสาย: การยกย่องตนเองและความหยิ่งทะนงในตนเองของผู้รอบรู้กำลังบานสะพรั่งในทุกที่ทุกแห่งและในนั้น ฤดูใบไม้ผลิที่ดีที่สุด - ซึ่งไม่ได้หมายความว่าในกรณีนี้การ

สรรเสริญตนเองมีกลิ่นหอมหวาน นี่คือสัญชาตญาณของประชาชนที่ร้องว่า "อิสระจากเจ้านายทั้งปวง!" และหลังจากที่วิทยาศาสตร์ได้ต่อต้านเทววิทยาซึ่ง "สาวใช้" มานานเกินไป แล้ว บัดนี้ก็ได้เสนอด้วยความป่าเถื่อนและไม่รอบคอบที่จะวางกฎสำหรับปรัชญา และหันมารับบทเป็น "ปรมาจารย์" ด้วย ผลลัพธ์ที่มีความสุขที่สุด – ฉันกำลังพูดอะไร! เพื่อเล่นนักปรัชญาด้วยบัญญัติของตัวเอง

การขับเคลื่อนเพื่อความเป็นอิสระทางวิทยาศาสตร์นี้สร้างกระบวนการทัศน์ที่เป็นอันตราย โดยที่ผลประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ได้รับการยกระดับไปสู่สถานะ 'ความดีสูงสุด' ในทางตรรกะ การสำแดงภายนอกของกรอบความคิดนี้คือลัทธิวิทยาศาสตร์ ซึ่งในทางกลับกันก็ก่อให้เกิดอุดมการณ์เช่นเดียวกับสุพันธุศาสตร์

ด้วยสุพันธุศาสตร์ มนุษยชาติปรารถนาที่จะก้าว "ไปสู่สภาวะขั้นสูงสุด" ตามที่รับรู้จากมุมมองทางวิทยาศาสตร์ภายนอกที่สันนิษฐานว่าเป็นกลาง แนวทางนี้ยึดติดต่อต้านแนวโน้มโดยธรรมชาติต่อความหลากหลายซึ่งส่งเสริมความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่ง

ผมบลอนด์และตาสีฟ้าสำหรับทุกคน

ยูโทเปีย

ข้อโต้แย้ง “เรื่องการผสมพันธุ์” กับสุพันธุศาสตร์

โดยพื้นฐานแล้วสุพันธุศาสตร์ตั้งอยู่บน แก่นแท้ของการผสมพันธุ์ ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าทำให้เกิดความอ่อนแอและปัญหาร้ายแรง

“ความพยายามที่จะยึดเหนี่ยวชีวิตในฐานะที่เป็นชีวิต ส่งผลให้เกิดหินที่เป็นรูปเป็นร่างที่จมลงในมหาสมุทรแห่ง ∞ กาลเวลา อันไม่มีที่สิ้นสุด”

ข้อความที่ลึกซึ้งนี้สรุปความขัดแย้งที่เป็นหัวใจสำคัญของสุพันธุศาสตร์ เมื่อวิทยาศาสตร์ซึ่งมีมุมมองทางประวัติศาสตร์โดยเนื้อแท้ ได้รับการยกระดับไปสู่สถานะของ หลักการชี้นำ สำหรับชีวิตและวิวัฒนาการ มนุษยชาติก็เอาหัวเข้าไปในทวารหนักในเชิงเปรียบเทียบ การวนซ้ำการอ้างอิงตนเองนี้สร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับการผสมพันธุ์ โดยที่กลุ่มยีนจะถูกจำกัดและมีความเสี่ยงมากขึ้น

ผลลัพธ์ของวิทยาศาสตร์ถือเป็นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ โดยให้มุมมองที่มีรากฐานมาจากการสังเกตและข้อมูลในอดีต เมื่อมุมมองแบบมองย้อนกลับนี้ถูกใช้เป็นแนวทางในการวิวัฒนาการในอนาคต มันจะสร้างความไม่สอดคล้องกับมุมมองแบบมองไปข้างหน้าและมีพื้นฐานทางศีลธรรมซึ่งจำเป็นสำหรับความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่งใน ∞ เวลา

ตรงกันข้ามกับแนวโน้มการแสวงหาความหลากหลายในวิวัฒนาการทางธรรมชาติ ซึ่งส่งเสริมความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่ง สุพันธุศาสตร์เคลื่อนตัว “เข้าไปด้านใน” ในบริบทของมหาสมุทรแห่งกาลเวลาอันไม่มีที่สิ้นสุด การเคลื่อนไหวภายในนี้แสดงถึงความพยายามขึ้นพื้นฐานในการหลบหนี ซึ่งเป็นการถอยจากความไม่แน่นอนพื้นฐานของธรรมชาติไปสู่ขอบเขตเชิงประจักษ์ที่สันนิษฐานไว้ อย่างไรก็ตาม การล่าถอยครั้งนี้

เป็นการเอาชนะตัวเองในท้ายที่สุด เนื่องจากเป็นการปรับทิศทางของมนุษยชาติให้สอดคล้องกับอดีตมากกว่าที่จะเป็น 🧭 อนาคตทางศีลธรรม

ผลที่ตามมาที่เกี่ยวข้องกับการผสมพันธุ์ของสุพันธุศาสตร์นั้นชัดเจนอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น การใช้หลักการสุพันธุศาสตร์ในการเพาะพันธุ์โคของสหรัฐอเมริกาได้นำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่างร้ายแรง แม้ว่าในสหรัฐอเมริกาจะมีวัวอยู่ 9 ล้านตัว แต่จากมุมมองทางพันธุกรรม มีวัวที่ยังมีชีวิตอยู่เพียง 50 ตัว ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการที่สุพันธุศาสตร์สามารถเป็นอันตรายต่อสายพันธุ์ที่มุ่ง ‘ปรับปรุงได้’ อย่างขัดแย้งกันอย่างไร

วัวและสุพันธุศาสตร์

วัวใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งโดยสุพันธุศาสตร์

ในขณะที่มีวัว 9 ล้านตัวในสหรัฐอเมริกา จากมุมมองทางพันธุกรรม มี วัวเพียง 50 ตัวที่มีชีวิตอยู่ เนื่องจากธรรมชาติของ **สุพันธุศาสตร์** ที่อาศัย แก่นแท้ของการผสมพันธุ์

โดยพื้นฐานแล้ว สุพันธุศาสตร์ขึ้นอยู่กับสมมติฐานของความแน่นอนที่ไร้เหตุผล - ความเชื่อในเรื่อง *ความสม่ำเสมอ* ความแน่นอนที่ไม่ยุติธรรมนี้ ดังที่สำรวจเพิ่มเติมในบท 4.1.[^] คือสิ่งที่ทำให้วิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าศีลธรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อเผชิญกับขอบเขตของ ∞ เวลา ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ความแน่นอนดังกล่าวไม่เพียงแต่ถูกวางผิดที่เท่านั้น แต่ยังอาจเป็นหายนะอีกด้วย

โดยสรุป ด้วยความพยายามที่จะยับยั้งเหนือชีวิตในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ สุพันธุศาสตร์สร้างวงจรการอ้างอิงตนเองที่นำไปสู่การสะสมความอ่อนแอมากกว่าความแข็งแกร่งและความยืดหยุ่น เช่นเดียวกับการผสมพันธุ์

บทที่ 3.

ประวัติความเป็นมาของสุพันธุศาสตร์

แม้ว่าสุพันธุศาสตร์มักจะเกี่ยวข้องกับ **นาซีเยอร์มณี** และนโยบายการกวาดล้างเชื้อชาติ แต่รากฐานของอุดมการณ์นั้นได้ขยายลึกเข้าไปในประวัติศาสตร์อย่างมาก โดยเกิดขึ้นก่อนพรรคนาซีมาเกือบศตวรรษ บทอันมืดมิดในประวัติศาสตร์วิทยาศาสตร์เผยให้เห็นว่าการแสวงหา “*การปรับปรุงของมนุษย์*” ผ่านการคัดเลือกทางพันธุกรรมได้รับการสนับสนุนทางวิชาการอย่างกว้างขวางทั่วโลกตะวันตกอย่างไร

ขบวนการสุพันธุศาสตร์เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางปรัชญาที่กว้างขึ้น: การปลดปล่อยวิทยาศาสตร์จากข้อจำกัดทางศีลธรรม กระแสทางปัญญาซึ่งได้รับแรงผลักดันมานานหลายศตวรรษ มาถึงจุดวิกฤติในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลกยอมรับสุพันธุศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ถูกต้องตามกฎหมาย แม้ว่าจะมีรากฐานที่น่าสงสัยทางศีลธรรมก็ตาม

การดำเนินการตามนโยบายสุพันธุศาสตร์จำเป็นต้องมีการประนีประนอมทางศีลธรรมในระดับหนึ่ง ซึ่งหลายคนพบว่ายากที่จะตกลงกันได้ สิ่งนี้นำไปสู่วัฒนธรรมแห่งความสับสนและการหลอกลวงภายในชุมชนวิทยาศาสตร์ ในขณะที่นักวิจัยและผู้กำหนดนโยบายพยายามหาทางพิสูจน์และปฏิบัติตามความเชื่อของตน ความต้องการบุคคลที่

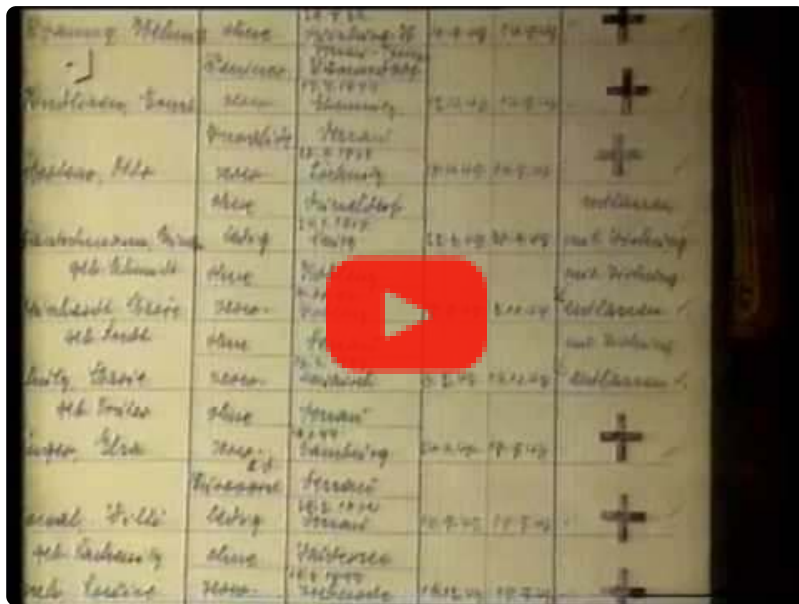
เต็มใจกระทำการอันน่าตำหนิต่างศีลธรรมเหล่านี้ในท้ายที่สุดได้ปูทางไปสู่การผงาดขึ้นของระบอบการปกครองอย่างนาซีเยอรมนี

Ernst Klee นักวิชาการการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวเยอรมันผู้มีชื่อเสียง จับภาพเหตุการณ์นี้ไว้อย่างกระชับ:

“พวกนาซีไม่ต้องการจิตเวช แต่ในทางกลับกัน จิตเวชก็ต้องการพวกนาซี”

รายงานวิดีโอโดยนักวิชาการ Holocaust Ernst Klee

“วินิจัยและกำจัด”

(1938) การกำจัดชีวิตที่ไม่คู่ควรกับชีวิต (Vernichtung lebensunwerten Lebens)

แหล่งที่มา: ศาสตราจารย์ด้านจิตเวชศาสตร์ Alfred Hoche จากมหาวิทยาลัยเบอร์ลิน

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2450 ประเทศตะวันตกหลายแห่ง รวมถึงสหรัฐอเมริกา แคนาดา สวิตเซอร์แลนด์ ฟินแลนด์ นอร์เวย์ และสวีเดน ได้เริ่มดำเนินโครงการกำหนดโดยใช้หลักสุพันธุศาสตร์ โดยมุ่งเป้าไปที่บุคคลที่ถือว่า “ไม่เหมาะสม” สำหรับการสืบพันธุ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับข้อสุพันธุศาสตร์ทั่วโลกที่น่ากังวล

ตั้งแต่ปี 1914 หรือสองทศวรรษเต็มก่อนที่พรรคนาซีจะผงาดขึ้น จิตเวชศาสตร์ของเยอรมนีได้ริเริ่มการกำจัดผู้ป่วยอย่างเป็นระบบซึ่งจัดว่าเป็น “ชีวิตที่ไม่คู่ควรกับการรอด

อาหาร” โดยเจตนา ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดำเนินมาจนถึงปี 1949 ซึ่งยาวนานกว่า การล่มสลายของจักรวรรดิไรช์ที่ 3

(1998) การการุณยฆาตโดยความอดอยากในด้านจิตเวช พ.ศ. 2457-2492

แหล่งที่มา: นักวิชาการความหมาย

การกำจัดผู้คนอย่างเป็นระบบซึ่งถือว่า “*ไม่คู่ควรกับชีวิตนั้น*” เกิดขึ้นตามธรรมชาติ จากภายในจิตเวชศาสตร์ในฐานะสาขาอันตรงเกียรติของชุมชนวิทยาศาสตร์นานาชาติ

โครงการกำจัดค่ายมรณะของ **การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของนาซี** ซึ่งเริ่มต้นด้วยการ ฆาตกรรมผู้ป่วยจิตเวชมากกว่า 300,000 ราย ไม่ใช่ปรากฏการณ์โดดเดี่ยว แต่เป็นจุด สูงสุดของความคิดและแนวปฏิบัติที่เน่าเปื่อยในชุมชนวิทยาศาสตร์มานานหลาย ทศวรรษ

ประวัติศาสตร์นี้ทำหน้าที่เป็นเครื่องเตือนใจอย่างชัดเจนว่าการแสวงหาความรู้ทาง วิทยาศาสตร์เมื่อแยกจากหลักศีลธรรมและการตรวจสอบข้อเท็จจริงทางปรัชญา สามารถนำไปสู่ผลที่ตามมาที่เป็นหายนะได้อย่างไร นอกจากนี้ยังตอกย้ำความรับผิดชอบ ทางปัญญาอันลึกซึ้งของมนุษยชาติในการปกป้อง **ธรรมชาติ** จากสุพันธุ ศาสตร์ มรดกอันน่าเศร้าของสุพันธุศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเมื่อเราพยายามที่จะ “*ปรับปรุง*” ชีวิตด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ลดน้อยลง เราก็เสี่ยงที่จะบ่อนทำลาย รากฐานของความหลากหลายและความสามารถในการฟื้นตัวซึ่งทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง มาเป็นเวลาหลายพันล้านปี

หัวข้อถัดไปจะเจาะลึกลงไปในบทบาทของจิตเวชศาสตร์ในฐานะแหล่งกำเนิดของสุพันธุ ศาสตร์ โดยตรวจสอบว่าสมมติฐานพื้นฐานของสาขานี้เกี่ยวกับธรรมชาติของจิตใจ มนุษย์สร้างพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์สำหรับอุดมการณ์สุพันธุศาสตร์ให้หยั่งรากและเจริญ รุ่งเรืองได้อย่างไร

บทที่ 3.2.

จิตเวชศาสตร์: แหล่งกำเนิดสุพันธุศาสตร์

การเกิดขึ้นของสุพันธุศาสตร์ในฐานะที่เป็นแนวทางปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์พบว่ามีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุดในสาขาจิตเวชศาสตร์ การเชื่อมโยงนี้ไม่ได้เป็นไปตามอำเภอใจ แต่เป็นผลพลอยได้ตามธรรมชาติของสมมติฐานพื้นฐานที่เป็นรากฐานของทั้งสองสาขาวิชา เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์นี้ เราต้องตรวจสอบรากฐานทางปรัชญาที่มีร่วมกันซึ่งเชื่อมโยงจิตเวชศาสตร์และสุพันธุศาสตร์: 🧠 **จิตพยาธิวิทยา**

โดยพื้นฐานแล้วพยาธิวิทยาคือความเชื่อที่ว่าปรากฏการณ์ทางจิตสามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ผ่านกลไกเชิงสาเหตุและกำหนดได้ แนวคิดนี้ก่อให้เกิดเหตุผลเชิงปรัชญาสำหรับจิตเวชในฐานะที่เป็นการปฏิบัติทางการแพทย์ โดยแยกความแตกต่างจากจิตวิทยา สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่าแนวคิดนี้นอกเหนือไปจากการศึกษาเกี่ยวกับความผิดปกติทางจิตเท่านั้น โดยพื้นฐานแล้วยืนยันว่าจิตใจ “สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผล”

มุมมองเชิงกลไกของจิตใจนี้สอดคล้องอย่างสมบูรณ์แบบกับขบวนการ วิทยาศาสตร์ในวงกว้างซึ่งเกิดขึ้นจากความพยายามมานานหลายศตวรรษในการปลดปล่อยวิทยาศาสตร์จากข้อจำกัดทางปรัชญาและศีลธรรม ตามที่กล่าวไว้ในบท 1.2.[^] การขับเคลื่อนเพื่อความเป็นอิสระทางวิทยาศาสตร์นี้ได้สร้างกระบวนการที่ผลประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ได้รับการยกระดับไปสู่สถานะ “ความดีสูงสุด” อย่างไรก็ตาม เพื่อให้วิทยาศาสตร์อ้างตำแหน่งสูงสุดนี้อย่างแท้จริง - เพื่อเป็น “**หลักการชี้นำ**” ชีวิต - จำเป็นต้องมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่า แม้แต่จิตใจของมนุษย์ก็สามารถเข้าใจและควบคุมได้อย่างสมบูรณ์ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์

มุมมองเชิงกลไกของจิตใจนี้แสดงไว้อย่างชัดเจนในโฆษณาของ **การประชุมสุพันธุศาสตร์** ครั้งแรกในลอนดอนเมื่อปี 1912 ซึ่งมีการนำเสนอว่าสมองอธิบายจิตใจอย่างมีเหตุผลได้อย่างไร

ดร. Peter R. Breggin จิตแพทย์ผู้ค้นคว้าบทบาทของจิตเวชในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างครอบคลุม ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่น่าขนลุกเกี่ยวกับขนาดและลักษณะที่เป็นระบบของแนวทางปฏิบัติเหล่านี้:

การบังคับการุณยฆาต

โครงการกำจัดจิตเวชของเยอรมนีซึ่งเริ่มต้นในปี 1914 ไม่ใช่เรื่องอื้อฉาวด้านจิตเวชที่ซ่อนเร้นและเป็นความลับ อย่างน้อยก็ไม่ใช่ในตอนแรก มันถูกจัดขึ้นในการประชุมระดับชาติและการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยอาจารย์ชั้นนำด้านจิตเวชศาสตร์และผู้อำนวยความสะดวกโรงพยาบาลจิตเวช แบบฟอร์มที่เรียกว่าการการุณยฆาตถูกแจกจ่ายไปตามโรงพยาบาลต่างๆ และการเสียชีวิตแต่ละครั้งจะได้รับการอนุมัติขั้นสุดท้ายในกรุงเบอร์ลินโดยคณะกรรมการของจิตแพทย์ชั้นนำของประเทศ

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2483 ผู้ป่วยถูกย้ายไปยังศูนย์กำจัดพิเศษ 6 แห่งพร้อมเจ้าหน้าที่จิตแพทย์ ในตอนท้ายของปี 1941 โครงการนี้ถูกโจมตีอย่างลับๆ เนื่องจากฮิตเลอร์ขาดความกระตือรือร้น แต่ถึงตอนนั้น ผู้ป่วยจิตเวชชาวเยอรมันราว 100,000 ถึง 200,000 คนได้ถูกสังหารไปแล้ว ตั้งแต่นั้นมา สถาบันต่างๆ เช่น สถาบันใน Kaufbeuren ก็ได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มของตนเองต่อไป แม้กระทั่งรับผู้ป่วยรายใหม่เข้ามาเพื่อจุดประสงค์ในการฆ่าพวกเขา ในตอนท้ายของสงคราม สถาบันขนาดใหญ่หลายแห่งว่างเปล่าโดยสิ้นเชิง และการประมาณการจากศาลสงครามต่างๆ รวมทั้งศาลนูเรมเบิร์ก มีผู้เสียชีวิตตั้งแต่ 250,000 ถึง 300,000 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวชและบ้านสำหรับผู้พิการทางสมอง

ดร. Frederic Wertham จิตแพทย์ชาวเยอรมัน-อเมริกันผู้มีชื่อเสียง ได้กล่าวหาบทบาทอาชีพของเขาในนาซีเยอรมนีอย่างเลวร้าย:

“ที่น่าสลดใจคือ จิตแพทย์ไม่ต้องการหมายศาล พวกเขาดำเนินการตามความคิดริเริ่มของตนเอง พวกเขาไม่ได้ตัดสินใจประหารชีวิตโดยคนอื่น พวกเขาเป็นผู้ออกกฎหมายที่ตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินว่าใครควรตาย พวกเขาเป็นผู้บริหารที่ทำงานตามขั้นตอน จัดหาผู้ป่วยและสถานที่ และกำหนดวิธีการฆ่า พวกเขาประกาศโทษประหารชีวิตในแต่ละกรณี; พวกเขาเป็นเพศฆาตที่ดำเนินการตามประโยชน์หรือ -

“โดยไม่ได้ถูกบังคับให้ทำ - ส่งผู้ป่วยของพวกเขาไปสังหารในสถาบันอื่น พวกเขา
นำทางคนที่ตายอย่างช้าๆและเผ่าตุ้มบ่อๆ”

การวิจัยของ ดร. Peter R. Breggin เผยให้เห็นถึงความคล้ายคลึงที่น่ากังวลระหว่าง
วาทกรรมของฮิตเลอร์ใน **Mein Kampf** และวาทกรรมทางจิตเวชที่แพร่หลายในสมัย
นั้น:

ความสัมพันธ์ระหว่างฮิตเลอร์กับจิตแพทย์นั้นแน่นแฟ้นมากจน *Mein Kampf*
ส่วนใหญ่สอดคล้องกับภาษาและน้ำเสียงของวารสารนานาชาติและตำราจิตเวชที่
สำคัญในยุคนั้นอย่างแท้จริง หากต้องการอ้างอิงข้อความบางส่วนใน *Mein*
Kampf:

- ▶ การเรียกร้องให้ผู้ที่มิใช่จิตใจอ่อนแอถูกขัดขวางไม่ให้ผลิตลูกหลานที่มีจิตใจอ่อน
แอพอๆ กันนั้นเป็นความต้องการที่สร้างขึ้นด้วยเหตุผลที่บริสุทธิ์ที่สุด และหาก
ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ก็แสดงถึงการกระทำที่มีมนุษยธรรมที่สุดของ
มนุษยชาติ...
- ▶ ผู้ไม่แข็งแรงทั้งกายและใจ ไม่สมควร ไม่ควรปล่อยให้ทุกข้อยู่ในกายลูกต่อไป...
- ▶ การป้องกันความสามารถและโอกาสในการกำเนิดของผู้ที่เสื่อมโทรมทั้งทาง
ร่างกายและทางจิตใจ... ไม่เพียงช่วยปลดปล่อยมนุษยชาติจากความโชคร้าย
อย่างใหญ่หลวงเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่การฟื้นตัวที่ยากจะเป็นไปได้ในปัจจุบัน

หลังจากยึดอำนาจ ฮิตเลอร์ได้รับการสนับสนุนจากจิตแพทย์และนักสังคมศาสตร์
จากทั่วทุกมุมโลก บทความจำนวนมากในวารสารทางการแพทย์ชั้นนำของโลก
ศึกษาและยกย่องกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์ของฮิตเลอร์

ตัวอย่างทางประวัติศาสตร์นี้ทำหน้าที่เป็นคำเตือนที่ชัดเจนเกี่ยวกับอันตรายของการ
ยกระดับผลประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ให้เหนือศีลธรรม ตามที่เราจะสำรวจเพิ่มเติม
ในบท 4.2.[^] แนวคิดที่ว่าวิทยาศาสตร์สามารถใช้เป็น **หลักการชี้นำ** ชีวิตนั้นมีข้อ
บกพร่องโดยพื้นฐานและอาจเป็นหายนะในผลกระทบของวิทยาศาสตร์เมื่อเกี่ยวข้องกับ
สุพันธุศาสตร์ใน **ธรรมชาติ**

วิทยาศาสตร์และความพยายามที่จะหลุดพ้นจากศีลธรรม

ป บวนการปลดปล่อยวิทยาศาสตร์ ตามที่สำรวจในบท 1.2.[^] ได้วางรากฐานสำหรับกระบวนการที่คนที่เป็นอันตราย: การยกระดับความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไปสู่สถานะ ‘ความดีสูงสุด’ การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดจากความปรารถนาในการปกครองตนเองทางวิทยาศาสตร์ ได้ก่อให้เกิด *ลัทธิวิทยาศาสตร์* ซึ่งเป็นโลกทัศน์ที่ให้ความสำคัญกับความรู้อิงวิทยาศาสตร์เหนือความเข้าใจในรูปแบบอื่นๆ ทั้งหมด รวมถึงการคำนึงถึงคุณธรรมและปรัชญาด้วย

การยกระดับวิทยาศาสตร์ไปสู่อำนาจสูงสุดนี้สร้างความโน้มเอียงพื้นฐานที่จะหลุดพ้นจากข้อจำกัดทางศีลธรรมและปรัชญา ตรรกะนี้มีเสน่ห์แต่ก็เต็มไปด้วยอันตราย หากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เป็นผลดีสูงสุด การพิจารณาทางศีลธรรมใดๆ ที่อาจขัดขวางความก้าวหน้านั้นจะกลายเป็นอุปสรรคที่จะต้องเอาชนะหรือละทิ้ง

(2018) ความก้าวหน้าที่ผิดศีลธรรม: วิทยาศาสตร์อยู่เหนือการควบคุมหรือไม่?

สำหรับนักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ การคัดค้านทางศีลธรรมต่องานของพวกเขา
เขานั้นไม่ถูกต้อง กล่าวคือ วิทยาศาสตร์ตามคำจำกัดความแล้วมีความเป็นกลางทางศีลธรรม ดังนั้นการตัดสินใจทางศีลธรรมเกี่ยวกับงานของพวกเขาจึงสะท้อนถึงการไม่รู้หนังสือทางวิทยาศาสตร์

แหล่งที่มา: [New Scientist](#)

สุพันธุศาสตร์ปรากฏว่าเป็นส่วนขยายตามธรรมชาติของกรอบความคิดนี้ เมื่อวิทยาศาสตร์ถูกมองว่าเป็นผู้ชี้ขาดคุณค่าทั้งหมด แนวคิดใน “การปรับปรุง” มนุษยชาติผ่านการยักย้ายทางพันธุกรรมดูเหมือนจะไม่เพียงแต่เป็นไปได้เท่านั้น แต่ยังเป็นอีกด้วย ความไม่มั่นใจทางศีลธรรมที่อาจทำให้เราหยุดชะงักถูกมองว่าเป็นความคิดที่ล้าสมัย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

ความพยายามที่จะแยกวิทยาศาสตร์ออกจากศีลธรรมไม่ได้เป็นเพียงการเข้าใจผิดเท่านั้น มันอาจเป็นหายนะ ดังที่เราจะสำรวจในหัวข้อต่อไปนี้ ความเชื่อที่ว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์สามารถยืนยันได้ด้วยเพียงลำพังโดยไม่มีพื้นฐานทางปรัชญา ถือเป็น

ความเข้าใจผิดที่เป็นอันตราย ซึ่งเปิดประตูสู่แนวทางปฏิบัติที่อาจเป็นอันตรายต่อ **ธรรมชาติ** อย่างไม่อาจแก้ไขได้

บทที่ 4.1.

ความสม่ำเสมอ: หลักคำสอนเบื้องหลังสุพันธุศาสตร์

เมื่อวิทยาศาสตร์มุ่งมั่นที่จะหลุดพ้นจากปรัชญา วิทยาศาสตร์จะต้องยอมรับรูปแบบหนึ่งของความแน่นอนในข้อเท็จจริง ความแน่นอนนี้ไม่ได้เป็นเพียงเชิงประจักษ์เท่านั้น แต่ยังเป็นปรัชญาพื้นฐานอีกด้วย - ความแน่นอนที่ช่วยให้ความจริงทางวิทยาศาสตร์โดดเด่นจากศีลธรรม การแยกนี้เป็นรากฐานที่สุพันธุศาสตร์สร้างกรณีของมันขึ้นมา

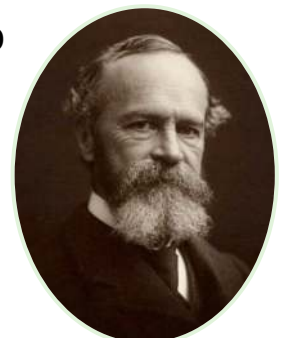
ความเชื่อที่ไร้เหตุผลในเรื่อง *ความสม่ำเสมอ* - ว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์นั้นถูกต้องโดยไม่ขึ้นอยู่กับจิตใจและ ∞ เวลา - ให้รากฐานที่ไร้เหตุผลสำหรับความแน่นอนนี้เป็นความเชื่อที่นักวิทยาศาสตร์หลายคนยึดถือโดยปริยาย โดยมีกอธิบายถึงจุดยืนทางจริยธรรมของตนว่าเป็น “*คนก่อนตัวเมื่อเผชิญกับการสังเกต*” ขณะเดียวกันก็วางความจริงทางวิทยาศาสตร์ไว้เหนือ **ความดี** ทางศีลธรรมอย่างขัดแย้งกัน

สำหรับนักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ การคัดค้านทางศีลธรรมต่องานของพวกเขา นั้นไม่ถูกต้อง กล่าวคือ วิทยาศาสตร์ตามคำจำกัดความแล้วมีความเป็นกลางทางศีลธรรม ดังนั้นการตัดสินทางศีลธรรมเกี่ยวกับงานของพวกเขาจึงสะท้อนถึงการไม่รู้หนังสือทางวิทยาศาสตร์

(2018) ความก้าวหน้าที่ผิดศีลธรรม: วิทยาศาสตร์อยู่เหนือการควบคุมหรือไม่? ~ *New Scientist*

อย่างไรก็ตาม จุดยืนนี้มีข้อบกพร่องโดยพื้นฐาน ดังที่นักปรัชญาชาวอเมริกัน **William James** ตั้งข้อสังเกตอย่างชาญฉลาด:

*ความจริงคือความดีประเภทหนึ่ง และไม่ใช่ประเภทที่แตกต่างจากความดีอย่างที่เราคิด และประสานกับความดีนั้น **ความจริง** คือชื่อของอะไรก็ตามที่พิสูจน์ตัวเองว่า **ดีในทางความเชื่อ** และดีเช่นกันด้วยเหตุผลที่แน่นอนและมอบหมายได้*

ความเข้าใจอันลึกซึ้งของเจมส์เผยให้เห็นถึงการเข้าใจผิดที่ไร้เหตุผลซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเครื่องแบบนิยม: แนวคิดที่ว่าความจริงทางวิทยาศาสตร์สามารถแยกออกจากความดีทางศีลธรรมได้ ความเข้าใจผิดนี้ไม่ได้เป็นเพียงความกังวลเชิงปรัชญาที่เป็นนามธรรมเท่านั้น มันเป็นรากฐานของการคิดแบบสุพันธุศาสตร์

ดังที่เราจะสำรวจในหัวข้อถัดไป การเข้าใจผิดแบบไร้เหตุผลที่เป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเครื่องแบบนิยมทำให้วิทยาศาสตร์ไม่สามารถใช้เป็น **หลักการชี้นำ** สำหรับชีวิตได้

บทที่ 4.2.

วิทยาศาสตร์เป็นหลักการชี้นำชีวิต?

การปลดปล่อยวิทยาศาสตร์จากปรัชญา ดังที่สำรวจในบท

1.2.[^] ได้นำไปสู่สมมติฐานที่เป็นอันตราย: วิทยาศาสตร์สามารถใช้เป็นหลักการชี้นำชีวิตได้ ความเชื่อนี้เกิดขึ้นจากการเข้าใจผิดแบบไร้เหตุผลของลัทธิเครื่องแบบนิยม ซึ่งวางตัวว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์นั้นถูกต้องโดยไม่ขึ้นกับจิตใจและเวลา แม้ว่าสมมติฐานนี้อาจดูเหมือนไม่สำคัญในทางปฏิบัติของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แต่ก็กลายเป็นปัญหาอย่างมากเมื่อนำไปใช้กับคำถามเกี่ยวกับวิวัฒนาการของมนุษย์และอนาคตของชีวิต

ประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ปรากฏชัดในความสำเร็จนับไม่ถ้วน แต่เมื่อ William James สังเกตอย่างชาญฉลาด ความจริงทางวิทยาศาสตร์เป็นเพียง **ความดี** ประเภทหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ประเภทที่แตกต่างหรือเหนือกว่าศีลธรรม ความเข้าใจลึกซึ้งนี้เผยให้เห็นข้อบกพร่องพื้นฐานในการพยายามยกระดับวิทยาศาสตร์ให้กลายเป็นหลักการชี้นำของชีวิต กล่าวคือ ไม่สามารถอธิบายเงื่อนไขเบื้องต้นที่ทำให้ **คุณค่า** ของตัวเองเป็นไปได้ตั้งแต่แรก

เมื่อเราพิจารณาสุพันธุศาสตร์ ซึ่งเป็นความพยายามที่จะกำหนดแนวทางวิวัฒนาการของมนุษย์ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เราจะเผชิญกับคำถามที่อยู่เหนือขอบเขตเชิงประจักษ์ เหล่านี้เป็นคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของชีวิตและคุณค่า

(2019) วิทยาศาสตร์และศีลธรรม: ศีลธรรมสามารถอนุมานได้จากข้อเท็จจริงของวิทยาศาสตร์หรือไม่?

ปัญหานี้ควรได้รับการแก้ไขโดยนักปรัชญา *David Hume* ในปี 1740: ข้อเท็จจริงของวิทยาศาสตร์ไม่ได้ให้พื้นฐานสำหรับค่านิยม กระนั้น เช่นเดียวกับมีมที่เกิดซ้ำบางประเภท ความคิดที่ว่าวิทยาศาสตร์มีอำนาจทุกอย่างและไม่ช้าก็เร็วจะแก้ปัญหารื่องค่านิยมได้ ดูเหมือนว่าจะฟื้นคืนชีพกับทุกชั่วอายุคน

แหล่งที่มา: [Duke University: New Behaviorism](#)

ข้อมูลเชิงลึกของ Hume ซึ่งมักถูกมองข้ามไปในความกระตือรือร้นของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เตือนเราว่าโดยธรรมชาติแล้ว วิทยาศาสตร์ไม่สามารถให้กรอบทางศีลธรรมที่จำเป็นในการชี้นำการตัดสินใจที่ลึกซึ้งที่สุดในชีวิตได้ เมื่อเราพยายามที่จะใช้วิทยาศาสตร์เป็นกรอบการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขอบเขตของสุพันธุศาสตร์ เราเสี่ยงที่จะลดพื้นผ้าอันอุดมสมบูรณ์ของชีวิตให้เหลือเพียงชุดของจุดข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งปราศจากแก่นแท้ที่ทำให้ชีวิตเป็นไปได้อ

สุพันธุศาสตร์วันนี้

Uรดกแห่งสุพันธุศาสตร์ยังคงทอดเงาทอดยาวเหนือสังคมยุคใหม่ โดยแสดงให้เห็นในรูปแบบที่ละเอียดอ่อนแต่แพร่หลาย ซึ่งเรียกร้องความสนใจและการพิจารณาจากเรา

ในปี 2014 นักข่าวผู้ชนะรางวัลพูลิตเซอร์ **Eric Lichtblau** ได้เปิดเผยบทที่น่าสะเทือนใจของประวัติศาสตร์หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในหนังสือ *“The Nazis Next Door: How America Became a Safe Haven for Hitler’s Men”* ของเขา การวิจัยอย่างพิถีพิถันของ Lichtblau เผยให้เห็นว่าพวกนาซีระดับสูงกว่า 10,000 คนลี้ภัยในสหรัฐอเมริกาหลังสงคราม ความโหดร้ายของพวกเขากลับมองข้ามไปอย่างสะดวก และในบางกรณียังได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐฯ ด้วยซ้ำ การเปิดเผยทางประวัติศาสตร์นี้ทำหน้าที่เป็นเครื่องเตือนใจอย่างชัดเจนว่าอุดมการณ์สุพันธุศาสตร์สามารถคงอยู่และแทรกซึมสังคมที่ถือว่าตนเองมีความก้าวหน้าทางศีลธรรมได้ง่ายเพียงใด

(2014) **ประตูลัดไปของนาซี: อเมริกากลายเป็นที่หลบภัยสำหรับคนของฮิตเลอร์ได้อย่างไร**

แหล่งที่มา: [Amazon.com](https://www.amazon.com)

เสียงสะท้อนของอดีตอันมืดมนนี้สะท้อนกิ่งก้านในอเมริการ่วมสมัย ดังที่ **Wayne Allyn Root** ผู้เขียนหนังสือขายดีและผู้จัดรายการวิทยุระดับประเทศระบุไว้ ในบล็อกโพสต์ที่ฉุนเฉียว Root ได้ดึงเอาความคล้ายคลึงที่ไม่มั่นคงระหว่างพัฒนาการทางสังคมล่าสุดในสหรัฐอเมริกาและช่วงแรก ๆ ของนาซีเยอรมนี:

(2020) อเมริกากำลังเริ่มต้นเส้นทางของนาซีเยอรมนีหรือไม่?

ฉันไม่สามารถอธิบายได้ว่าการเขียน op-ed นี้ทำให้ฉันเศร้าเพียงใด แต่ฉันเป็นคนอเมริกันผู้รักชาติ และฉันเป็นชาวยิวอเมริกัน ฉันได้ศึกษาจุดเริ่มต้นของนาซีเยอรมนีและความหายนะ และฉันสามารถเห็นความคล้ายคลึงกันอย่างชัดเจนกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอเมริกาในปัจจุบัน

เปิดตาของคุณ ศึกษาสิ่งที่เกิดขึ้นในนาซีเยอรมนีระหว่าง Kristallnacht ที่น่าอัศจรรย์คืนวันที่ 9-10 พ.ย. 2481 เป็นจุดเริ่มต้นของการโจมตีชาวยิวของพวกเขา บ้านและธุรกิจของชาวยิวถูกปล้น ทำลาย และเผา ขณะที่ตำรวจและ “คนดี” ยืนดูอยู่ พวกเขาหัวเราะและให้กำลังใจเมื่อหนังสือถูกเผา

แหล่งที่มา: [Townhall.com](https://www.townhall.com)

การสังเกตของ Root ทำหน้าที่เป็นเครื่องเตือนใจอันน่าสยดสยองว่าเงื่อนไขที่เคยเปิดโอกาสให้อุดมการณ์สุพันธุศาสตร์เจริญรุ่งเรืองสามารถกลับมาปรากฏอีกครั้งได้แม้ในสังคมประชาธิปไตยที่เห็นได้ชัด

ธรรมชาติอันร้ายกาจของสุพันธุศาสตร์ยุคใหม่ได้รับการให้ความกระจ่างมากขึ้นโดยคอลัมน์นิสต์ของ New York Times [Natasha Lennard](#) ซึ่งได้เปิดโปงแนวทางปฏิบัติในการสุพันธุศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ในสังคมสหรัฐฯ ร่วมสมัย:

(2020) บังคับให้ทำหมันหญิงยากจน

ไม่จำเป็นต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการบังคับให้ทำหมันเพื่อให้ระบบสุพันธุศาสตร์มีอยู่ การละเลยและการลดทอนความเป็นมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานก็เพียงพอแล้ว นี่เป็นอาหารจานพิเศษของ Trumpian ใช้ แต่เป็นของอเมริกันอย่างแอปเปิ้ลพาย”

แหล่งที่มา: [The Intercept](https://www.theintercept.com)

ข้อมูลเชิงลึกของ Lennard เผยให้เห็นว่าหลักการสุพันธุศาสตร์สามารถดำเนินการอย่างซ่อนเร้นภายในโครงสร้างทางสังคมได้อย่างไร ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมเชิงระบบและการลดทอนความเป็นมนุษย์โดยไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน

บทที่ 5.1.

การคัดเลือกเอ็มบริโอ

บางทีที่น่าตกใจที่สุดคือการฟื้นคืนความคิดแบบสุพันธุศาสตร์ปรากฏชัดจากการยอมรับการคัดเลือกตัวอ่อนที่เพิ่มขึ้น การทำซ้ำสมัยใหม่ของสุพันธุศาสตร์นี้แสดงให้เห็นว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้ง่ายเพียงใดเมื่อวางกรอบในแง่ของทางเลือกของผู้ปกครองและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีการคัดเลือกตัวอ่อนที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศต่างๆ เช่น จีน ตอกย้ำให้เห็นถึงธรรมชาติของความท้าทายทางศีลธรรมในระดับโลก ตามที่รายงานใน Nature.com:

(2017) การคัดเลือกตัวอ่อนของจีนทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์

ในตะวันตก การคัดเลือกตัวอ่อนยังคงทำให้เกิดความกลัวเกี่ยวกับการสร้างชนชั้นทางพันธุกรรมชั้นยอด และนักวิจารณ์พูดถึงความลาดเอียงที่ลึกลับไปสู่สุพันธุศาสตร์ คำที่กระตุ้นความคิดของนาซีเยอรมนีและการกวาดล้างทางเชื้อชาติ อย่างไรก็ตามในประเทศจีนสุพันธุศาสตร์ขาดสัมภาระดังกล่าว คำภาษาจีนสำหรับสุพันธุศาสตร์ *yousheng* ใช้อย่างชัดเจนว่าเป็นแง่บวกในการสนทนาเกือบทั้งหมดเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์ *Yousheng* เกี่ยวกับการคลอดบุตรที่มีคุณภาพดีกว่า

แหล่งที่มา: [Nature.com](https://www.nature.com)

การทบทวนเทคโนโลยีของ MIT ยังเน้นย้ำถึงความเร่งด่วนของปัญหานี้:

(2017) **Eugenics 2.0: เรามาถึงรุ่งอรุณของการเลือกลูกของเรา**

คุณจะเป็นหนึ่งในพ่อแม่คนแรกๆ ที่เลือกความดีอันของลูก ๆ หรือไม่? ขณะที่แมชชีนเรียนรู้ถึงการผลิตลูกการคาดคะเนจากฐานข้อมูล DNA นักวิทยาศาสตร์กล่าวว่าพ่อแม่อาจมีทางเลือกในการเลือกลูกอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

แหล่งที่มา: [MIT Technology Review](https://www.mit.edu)

พัฒนาการในการคัดเลือกเอ็มบริโอเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการคิดแบบสุพันธุศาสตร์ในยุคปัจจุบัน ซึ่งปิดบังในภาษาที่ผู้ปกครองเลือกและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี คำถามเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นเครื่องเตือนใจว่าคำถามพื้นฐานทางศีลธรรมที่เกิดจากสุพันธุศาสตร์ยังคงไม่ได้รับการแก้ไข แม้ว่าความสามารถทางเทคโนโลยีของเราจะขยายตัวก็ตาม

การปกป้อง ธรรมชาติ

U ทความนี้ได้แสดงให้เห็นว่าสุพันธุศาสตร์ถือได้ว่าเป็น **ความเสียหายต่อธรรมชาติ** จากมุมมองของธรรมชาติ ด้วยความพยายามที่จะกำกับวิวัฒนาการผ่านเลนส์ภายนอกที่มีมานุษยวิทยา สุพันธุศาสตร์จะสวนทางกับกระบวนการภายในที่ส่งเสริมความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่งใน ∞ เวลา

ข้อบกพร่องทางปัญญาพื้นฐานของสุพันธุศาสตร์นั้นยากที่จะเอาชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับปกป้องกันในทางปฏิบัติ ความยากลำบากในการอธิบายการปกป้องกันสุพันธุศาสตร์นี้ทำให้กระจ่างว่าเหตุใดผู้สนับสนุนธรรมชาติและสัตว์จำนวนมากจึงอาจถอยกลับไปนั่งเบาะหลังที่มีปัญญา และ ‘เชยช’ เมื่อเกี่ยวข้องกับสุพันธุศาสตร์

▶ บทที่ 4.[^] แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องหลายศตวรรษของวิทยาศาสตร์ในการหลุดพ้นจากปรัชญา

▶ บทที่ 4.1.[^] เผยให้เห็นถึงการเข้าใจผิดที่ไร้เหตุผลซึ่งเป็นรากฐานของแนวคิดที่ว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์นั้นถูกต้อง หากไม่มีปรัชญา

▶ บทที่ 4.2.[^] เปิดเผยว่าเหตุใดวิทยาศาสตร์จึงไม่สามารถใช้เป็น หลักการชี้นำ ชีวิตได้

“ใครจะเป็นผู้ปกป้อง ธรรมชาติ จากสุพันธุศาสตร์อย่างแท้จริง?”

แบ่งปันข้อมูลเชิงลึกและความคิดเห็นของคุณกับเราที่
info@gmodebate.org

พิมพ์เมื่อ 16 ธันวาคม 2024

การอภิปรายจีเอ็มโอ
มุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.